

# גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י  
מוסדות היכל הקודש ברסלב וירושלים  
נתניסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע



## זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....6:21

מוצאי יו"ט.....8:14

## שיעורים כסדרן

שבועי של פסח

נ"ד.....ישעיה נ"ב-נ"ג

בבלי.....שקלים י"ג

ירושלמי.....כתובות י"ז

תוספתא.....אהלות פרק י"ג

רמב"ם.....איסורי ביאה ט'

שעה 10, גליון 28 (493)

שבועי של פסח, שעת תשפ"א לפ"ק

## סְעוּדַת מְשִׁיחַ

ספור נסיעתו של הבעל שם טוב הקדוש, זכותו תגן עלינו, שנסע לארץ ישראל, הוא ספור נורא ונפלא מאד, כי היו לו בדרך נסים גדולים, ונוהגים כל יוצאי חלציו לספר את הספור הזה בחוץ לארץ - באחרון של פסח, ובארץ ישראל - בשבועי של פסח בשעת הסעדה שעורכים לפנות ערב הנקראת "סעדת המשיח", או "סעדת הבעל שם טוב". כי אז בימים אחרונים של פסח נצל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ממנות לחיים. ונען שרבנו ז"ל, נכד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, לכן רגילים אנשי שלומנו לספר את הספור גם כן, בעצומה של אספת מרעים, כאשר יושבים יחד משוררים, ומזמרים, ושחים אודות קדשתו של יום.

שהם כלל הליצנים שיש בכל דור ודור על הצדיקים האמתיים המגלים את אמתת מציאותו יתברך שהם שליחי הסמ"ך מ"ם, ודבר זה סובב בכל דור ודור, מאז שגלה אברהם אבינו את הקדוש ברוך הוא בעולם, ועד דורותינו אלה, שקמים על הצדיקים הקדושים המגלים את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא מאד - מתנגדים וליצנים, שהם הפלשתיים,

שיטת הבעל שם טוב בענין רמזים

### אלקיים

והנה למרות כל ההתנגדות הגדולה - דרכו ולמודו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע התגלו והתפשטו בכל העולם כולו, הן אמת שהיו גם קדושים עליונים, שבתחלה לא הבינו את דרכו ועל כן התנגדו עליו, כמו האיש האלקי נורא מאד - הגר"א הקדוש ותלמידיו הקדושים, אבל בנדאי מחלקתם הייתה מחלקת לשם שמים, ולא חס ושלום, התנגדות סתם של המון העם שפונתם לקנטר ולהקניט, כי היו המון לומדים וגאונים עצומים שבתחלה לא הבינו את דרכו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ועל כן חלקו עליו.

ולכן באו להתוכח עמו בכל פעם, והוא השיב לכל אחד ואחד תשובה נצחת, וגלה להם את דרכי עבודתו וגלויי בגלוי האין סוף ברוך הוא, איך שאין שום מציאות

שדוד הטבע ממש, המון העם באו אליו לבקש ישועות נסים ונפלאות, כל אחד בא עם חבילת הצרות והיסורים שעברה עליו, כלם באו לשפף את לבם לפני הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, אצלו מצאו דברי חזק ונחומים ובסופו של דבר גם נושעו בישועה על ידי מופתים גלויים. גם האנשים המורמים מעם הגיעו אליו כדי ללמד את הדרך החדשה שגלה באמונת הבורא יתברך שמו, עד שמעזיביו נהפכה להיות אכן שואבת שמשקה אליה לומדים וגדולים, וסתם עמך: - סנדלרים, אפרים, בעלי עגלות, וכדומה, וכלם מצאו אצל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע מקום.

### המתנגדים

מאידך, כמובן שלא חסרו גם מתנגדים לדרכו ושיטתו הקדושה, וכידוע, שעל כל דרך חדשה בעבודת השם יתברך המתגלה בעולם - עומדים מתנגדים הרוצים לבטלה לגמרי, כמו שמצאנו אצל אברהם אבינו, בעת שגלה דרך חדשה באמונת הבורא יתברך שמו, ונפר בארות - באר מים חיים, לגלוי אלקותו יתברך - דהינו אפלו אצל האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, שגלו את אמתת מציאותו יתברך ונפרו בארות חדשות, באר מים חיים, גלויים חדשים בדרכי האמונה הקדושה כבר היו להם מתנגדים - "זה לעמת זה", הפלשתיים

### מעזיביו

ידוע, שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע התישב בעיר מעזיביו, שהיתה אמנם עירה קטנה באוקראינה, אך מאותה עירה קטנה האיר אור על כל העולם כולו וידוע שלמודו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שאותו למד את כל העולם כולו, הוא: אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכפי פתגמו הידוע: "הכל - אלקות, ואלקות - הכל"; ואין שום דבר שלא יהיה שם גנוז אלופו של עולם, והאדם צריך לחפש ולבקש ולמצא את הקדוש ברוך הוא בכל דבר.

ואז כשאדם הולך בדרך זו - כל חיי משתנים והם מאירים לו מבית ומבחוץ. ועל כן לא בחנם התחילו לנהר המון עם לעירה הקטנה מעזיביו להסתופף בצלו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כי שם נגלו אלקים חיים, ועל ידי תקף דבקוהו והתפללותו בו יתברך זכה לעשות אותות ומופתים לעיני כל, ושמו הטוב נתפרסם בין כל עם ישראל, ולהבדיל גם בין הגויים, כי מרב התפללותו באין סוף ברוך הוא וגלויי המרבים שגלה בדרכי הנהגותיו יתברך, על ידי זה זכה לשדר את הטבע והמערכה ונעשו על ידו אותות ומופתים -

בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מציח ומהנה את כל הבריאה כלה, ודומם צומח חי מדבר הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך ממש, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם.

ומספר, שפעם אחת בא אליו גאון גדול אחד, כדי להתוכח עמו, ושאל אותו: "מי גלה לך את הדרך הזאת שהיא דרך חדשה באמונה, ואם כן, הרי היא דרך מסכנת, כי כל מי שרוצה לחדש משהו בלמודי האמונה צריכים לבדק ולחקר אחריו..."

ענה לו הבעל שם טוב הקדוש ז"ע: "לא באתי לחדש שום דבר, באתי רק לחדש ולעורר את דרכי האמונה הפשוטה, שמרב צרות הגלות נשכחה מעם ישראל, כי מרב צרות ויסורים שעוברים על אנשים, נדמה להם שהקדוש ברוך הוא עוב את העולם, כביכול, והוא אינו מסתכל, חס ושלו, על אף אחד, ואפלו אלו המאמינים, חושבים שהוא יתברך נמצא בשמים, ואני באתי לגלות שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואותו הקדוש ברוך הוא הנמצא למעלה בכל העולמות, נמצא למטה גם בארץ הגשמית, ומפל דבר שבעולם אפשר ללמד משהו, רזין וסתרי נסתרות, כי כל מה שיש בעולם מגלה את אלקותו יתברך, כי הוא יתברך מלבש בדומם צומח חי מדבר, ואפלו גוי ערל טמא, כשמדבר, אם רק יטו און קשבת לקולו ויהיו דבוקים אז בו יתברך - יבינו וישפילו שגם הוא שליח מאת הקדוש ברוך הוא, לגלות לאדם אמתת מציאותו יתברך.

ויהי כשמע הגאון את הדברים האלה קפץ ממקומו, ואמר בהתרגשות גדולה: "חס ושלום! חס ושלום! איך תאמרו דבר כזה, שאפלו ערל גוי טמא הוא גם בן שליח מאת הבורא יתברך שמו?..."

ובדיוק באותו הרגע דפק ערל שהיה עובר מבית לבית ומחפש דברים לתקן, על דלתו של הבעל שם טוב הקדוש ז"ע וצעק והכריז: "אולי יש כאן מה לתקן? אולי יש כאן מה לתקן?" והשיב לו הבעל שם טוב בחייו: "לך, לך, אצלי הכל מתקן, אין לך מה לתקן אצלי..." וחרז

ושאל הערל: - "אולי בכל אפן תחפשו, אולי השלחן שלכם לא בסדר, וצריכים לתקן שם משהו..." אך הבעל שם טוב ענהו בהחלטיות: "לא, לא! תהלה לאל, השלחן שלי מתקן בתכלית השלמות ולא צריכים לתקנו..." אך הערל התעקש והמשיך לשאל: "אולי בכל אפן צריך לתקן משהו, אולי המטה שבורה וצריך לתקנה..." והבעל שם טוב בשלו: "לא, לא, תהלה לאל המטה שלי שלמה ומתקנת בתכלית ואינה צריכה תקון כלל..." הגוי המשיך להתעקש בכל זאת, ושאל: "אולי בכל אפן צריך לתקן משהו, תחפשו אולי תמצאו דבר הטעון תקון..." אך הבעל שם טוב פטרו בחייו ואמר: "לך, לך, כבר חפשי וברקתי ופשפשי בכל מקום, ותהלה לאל, הכל מתקן על הצד היותר טוב"; והלך הערל בפחי נפש.

ענה ואמר הבעל שם טוב הקדוש לאורחו הגאון: "חי נפשי, שאני נותן תודה והודאה להקדוש ברוך הוא מקרב לבי ששלח לי את הערל הזה אלי, וזה ממש הספר מוסר שלי שאמר לי בפרוש, שאולי השלחן אצלי אינו בשלמות הינו האכילה וכו', ושלחתי אותו מעל פני, כי תהלה לאל, תקנתי בשלמות את השלחן... והוא לא עוב אותי, ושאל: "אולי המטה אצלכם שבורה?..." ושלחתי אותו מעל פני, כי תהלה לאל, גם זה אצלי בשלמות, בתכלית השלמות... והוא לא עוב, רק המשיך להתעקש אולי יש אצלי איזה דבר שעדיין צריך תקון, שאבדק היטב והשבתי לו הכל אצלי מתקן... ואין מה לחפש ולפשפש מה לתקן..."

והפטיר הבעל שם טוב: "הרי עיניכם רואות! אם האדם זוכה לדבק את עצמו בחי החיים בו יתברך, יודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, אזי אפלו ערל גוי טמא - מגלה את אמתת מציאותו יתברך והוא שליח מאת הבורא יתברך שמו, לעורר את האדם לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך."

"ככול הנך לקבל את הלמוד הקדוש, אלא שאינך רוצה"

ויהי כשמע הגאון את דברי הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, קם ממקומו בשצף קצף ואמר: "את הכל אני יכול לקבל מכם, כי

כל דבריכם שגליתם באמונה הקדושה הם דברים של טעם, כי באמת כן הוא, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מציח ומהנה את כל הבריאה כלה, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אבל בזה שאמרתם שאפלו גוי ערל טמא יכול להיות שליח מאת הבורא יתברך שמו - איני יכול לקבל..."

ענה ואמר לו הבעל שם טוב: "יכול, יכול אתה לקבל, אלא אינך רוצה לקבל... תרצה ותוכל..."

בדרך נסיעתו של הגאון הגיע לפרשת דרכים, ושם עצר את העגלה גוי אחד שבכה מאד, וספר: שהעגלה והסוס שלו התהפכו, וכל הפרות שהיו על העגלה נשפכו, ובקש מהגאון שיעשה עמו חסד ומצוה, ויעזר לו להרים את הסוס והעגלה, כדי שיוכל להמשיך הלאה,

ענה הגאון: "אני כבר איש זקן חלש וחולה, אינני יכול..." !!! אך הגוי התחיל לצעק: "יכול, יכול אתה, אך שאינך רוצה... תרצה ותוכל..." !!! ויהי כשמע הגאון את הדבורים האלה יוצאים מפי הגוי - התרגש מאד, כי הלא בדייק בדבורים אלה נפרד מן הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, והחליט להשאר שם עד שתעבר עוד עגלה, כדי שעוד אנשים יעזרו לגוי להרים את העגלה והסוס, והוא הגאון, התישב וחישב לעצמו: "הלא דבר הוא, הלא הם הם דברי הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, ובנדאי יש דברים בגו, ובנדאי אני יכול לקבל את למודו הקדוש אך איני רוצה, עלי לחזר אליו ולרצות לקבל את למודו הקדוש..." אומר ועושה, הורה הגאון לבעל העגלה לחזר למעזיביו אל הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, ויהי בהגיעו להיכל קדשו, פגשו ממתין לו בפתח ביתו, וכשיירד מן העגלה פנה אליו בחייו ואמר: "אולי כבר נתגלה לך שאתם יכולים לקבל את הלמוד שלי, אך אינכם רוצים כפי שכבר ארע לרבים מתלמידי שלא רצו בתחלה לקבל את למודי עד שארעו להם מעשים שפאלה..." ואכן, נשאר הגאון אצל הבעל שם טוב הקדוש ז"ע ולמד אצלו אשר כל העולם פלו הוא אלקות, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך, כלל עד שנעשה מגדולי תלמידיו,

ואחר כך גם הוא עסק בהפצת למודו הקדוש בעולם, כמו שעשו שאר תלמידיו הקדושים ז"ע.

**תחלת רצונו של מרן לנסע לארץ ישראל**  
והנה הבעל שם טוב הקדוש ז"ע ראה במקום שראה, והשיג במקום שהשיג, את גדלתו של רבנו איש האלקי רבי חיים בן עטר בעל האור החיים' הקדוש ז"ע, שזכה להגיע אל מדרגתו והשגתו עד שהיה מיורדי המרכבה, וזכה לשמע בכל

לילה תורה מפי הקדוש ברוך הוא, והיו מתגלות אליו נשמות, והיה במדרגת רוח הקדש ברורה עד מאד, ואל כל זה זכה על ידי הבזיונות חרופין וגדופין שסבל מאינשי דלא מעלי, שהקים עליו הסמ"ך מ"ם. והבעל שם טוב הקדוש ז"ע הפליג מאד מאד במעלתו, וגלה שנשמת האור החיים' הקדוש היא מרוח דוד דאצילות, והוא בעצמו מגפש דוד דאצילות, והיה רוצה מאד להתועד עמו פנים אל פנים, ועל ידי זה יתאחדו גפש ורוח דאצילות, ויוכלו להמשיך אליהם את הנשמה דאצילות, וליחד גם חיה יחידה דאצילות, ועל ידי זה יכלו כל הקלפות ותהיה הגאולה האמתית והשלמה.

ולכן נספם בדעתו לנסע לארץ ישראל להתועד עם רבנו האור החיים' הקדוש, והיה רגיל הבעל שם טוב הקדוש ז"ע לומר: "בכל מקום שאני בא בעולמות העליונים אני מוצא שהספרדי הזה... (פנתו על רבנו האור החיים' הקדוש) כבר היה שם לפני..."

ושלח מכתב לגיסו הצדיק הקדוש רבי גרשון מקיטוב ז"ע, אשר היה מתושבי הארץ הקדושה, שישאל את רבנו האור החיים' הקדוש אם יסע לארץ ישראל, ומרב תשוקה לנסע לארץ ישראל ולהתועד עם האור החיים' הקדוש - מהר לנסע לפני שהגיעה התשובה... ואמנם הגיעה תשובה: "לא כדאי לספן נפשו ולנסע... אף, כאמור, בהגיע המכתב, כבר היה הבעל שם טוב על אם הדרך בנסיעתו

לארץ הקדוש... כי נספם בדעתו הקדושה שהוא נוסע לארץ ישראל בכל מחיר - יהיה מה שיהיה.

לנסיעה הקדושה הזו, התלוו אליו בתו הצדקנית מרת אדל, וסופרו הצדיק רבי צבי ז"ל, והתחילו לנסע מכפר לכפר ומעיר לעיר, עד שהגיעו לעיר החוף - אודסה, השוכנת על הים השחור, ושכרו ספינה, והפליגו בים עד שעגנו באיסטנבול שבטורקיה, וירדו לנמל לחג הפסח,

### ~ שידוכים, שלום בית, ופרנסה ~

יום שביעי של פסח, הוא יום מסגל מאד לפעל בו ישועות רבות בכל ענין, ובפרט בעניני שידוכים, שלום בית ופרנסה, כי תכמינו הקדושים השוו וזווגו ופרנסתו של אדם לקריעת ים סוף, וכמו שאמרו (סו"ה ב' ע"א): 'קשה וזווגו של אדם בקריעת ים סוף'. וכן אמרו (פסחים ק"ח ע"א): 'קשה פרנסתו של אדם בקריעת ים סוף'. נמצא, שבימים שביעי של פסח, שנקרע הים, ויצאו מבחינת הקשי לבחינת קל, או מסגל מאד לפעל שידוכים טובים ושלום בית, שהוא גם בכלל מציאת הזווג, וכן פרנסה טובה, וראוי לכל אדם לבקש הרבה מהקדוש-ברוך-הוא ביום שביעי של פסח על הדברים האלה. ואם בחור הוא, יתפלל שיוזבא למצוא את וזוגו ההגון לו מן השמים, ואם כבר זכה להתחתן - יתפלל שיוזבא לשלום בית אמתי, כי עקר שלום בית תלוי בזה שיהיה תמיד שרב עבשו זכה להתחתן ולמצוא את וזוגו, ויהיה בכל יום בענין בבריה חדשה, וכן ירבה להתפלל שיוזבא לפרנסה, ברוח ולא בצמצום, בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, והתפללות שמתפללים בנמים אחרונים של פסח מסגלות ביותר, ובנדאי יזכה לפעל כל משאלות לבו לטובה. (שיחות מוכחא"ש חלק ט"ז ערך שביעי של פסח)

ושם היתה 'הכנסת אורחים' גדולה מאד בת שתי קומות, בקומה התחתונה היו מתאכסנים העניים והאביונים - ארחי פרחי, ובקומה העליונה התאכסנו אנשים בעלי צורה - עשירים ומכבדים, וכיוצא בזה. ומחמת שהבעל שם טוב הקדוש ובתו ותלמידו באו לשם ואין מפיר ומודע להם, וכן היו חסרים כל, כי מרב תשוקת נסיעתו, ומרב בטחונו בו יתברך - לא לקח עמו שום דבר, ולכן שפנו אותם בקומה הראשונה שבהכנסת האורחים, מקום הארחי פרחי.

הבעל שם טוב הקדוש ז"ע היה דבוק בו יתברך בדרך ושוים דבר שבעולם לא בלבדו, רק הלך לבית המדרש ועסק בעבודתו בדרך, כאלו לא קרה שום דבר, וביין כך התקרב החג ואין בידם לפורטה אפלו פרוטה בשביל צרכי החג, והוא לא

התבלבל מזה כלל, אף לבתו הצדקת אדל היה צער גדול וחלישות הדעת, שלא רק שלא היה להם שום צרכי החג אלא אפלו בגדים לחג לא היו להם,

והנה הגיע כבר יום לפני ערב פסח, והיתה לה פתנת אחת של אביה, והלכה לשפת הים, לכבס את הכתנת, שעל כל פנים יהיה לאביה הקדוש פתנת נקיה לכבוד החג. וישבה שם בחוף הים וכבסה את הכתנת, ובכתה על מצבה העגום, ובתוף כך באה רוח חזקה והעיפה את הכתנת מידה, ונעלמה ממנה, והתחילה לבכות מאד מאד, איך שבאו לעיר רחוקה ואף אחד אינו מכיר את אביה הקדוש, ולמחר כבר ליל התקדוש החג, ולא רק שאין להם שום דבר על צרכי החג, לא מצות ולא יין וכו', אלא אפלו הכתנת פרוטה מידה... וכך ישבה ובכתה.

בתוף כך, התקרבה למקום ישיבתה של אדל, כרפרה של נוסעים, ובתוכה בעל ואשה יהודים, וכשהבחינו בה ובכבייתה, שאלוה: "מי את? ולמה את בוכה?" וענתה: "אני בתו

של הבעל שם טוב, ובאנו לכאן פעת, וכינן שהמקום רחוק ממקום מושבנו - אין מכיר אותנו, ואין לנו כלום, אפלו לצרכי החג..." בני הזוג, התמלאו שמחה גדולה, על שפגשו את בת הבעל שם טוב, והזמינוה לעלות על עגלתם לנסע עמהם, והסכימה, בתוף כך אמרו לה: "אל תדאגי יש לנו מכל טוב, מצות ויין בשר ודגים וכל צרכי החג, וכן בגדים ליום טוב, בזאי עמנו..." ושמחה מאד, והם הוליוה למחלקת המכבדים שבהכנסת האורחים, ונשאו את מטלטליהם של הבעל שם טוב ומלויו, והכניסו לתוף חדרם המכבד, והכינו שלחן ערוך כיד המלך לכבוד ליל הסדר של פסח.

שמו של הבעל שם טוב מתפרסם בכל העולם הסבה שבני הזוג שנקלעו לשם, היתה

מפלאה ביותר, כי בהיות הפעל שם טוב, חונה בעיר מעז'בוז', ובאו אליו תלמידים קדושים ללמד את דרכו - שגלה דרך חדשה באמונה הקדושה בהשגחה פרטי פרטית וכו', ועל ידי זה לאט לאט נודע שמו הקדוש בכל העולם כולו, והתפרסם, אשר אצלו יכולים לראות אותות ומופתים שדוד הטבע ממש, החלו לנהר אליו כל מיני סובלי חלאים, מרי נפש, מדכאים ושבורים ואצלו נתרפאו, והגיעו עניים ובעלי חובות, בעלי צרות ויסורים ואצלו נושעו, גם חשוכי בנים ללא מזור לכאבם - התדפקו על דלתות היכל קדשו, ואצלו נפקדו בזרע של קנימא.

גם בני הזוג הללו, שהיו עשירים גדולים והתגוררו בברלין בירת גרמניה - היו חשוכי בנים, פקדו כבר את טובי הרופאים, אך אלו יאשו אותם, ואבחנו אותם פעקרים ללא סכוי ללדת כלל... חיייהם נהרסו, וכל הטוב שהיו משפעים בו בעשירותם המפלגת - לא שנה להם, בידעם שימותו ערירים ללא זרע של קנימא, רחמנא ליצלן.

פעם אחת נקש בדלת ביתם שלוחא דרבנן שסבב על הפתחים לאסוף כסף לצדקה, כאשר ראם בעצבותם, התפלא, וברר לסבת הדבר, ענו לו: "מה שנה כל עשירותנו כאשר יודעים אנו שנשאר בעירויות לעולם".... אמר להם השד"ר: "דעו לכם שבעיר מעז'בוז' שבאוקראינה מתגורר צדיק קדוש ורבי ישראל בעל שם טוב שמו, והוא עושה מופתים, הוא פוקד עקריות, רופא חולים, ומחיה מתים ממש, ואת קדשתו אין לתאר ואין לשער כלל, כי מרב התפללותו בו יתברך - הטבע משעבד לו, וכל מי שבא אליו - נושע בענין שצריך".... וכך חזק ואמץ אותם לנסע אל הפעל שם טוב הקדוש, ואמר להם: "מה יש לכם כבר להפסיד, הלא כל הרופאים יאשו אתכם, מה אכפת לכם? סעו אליו! ותראו שתהיה לכם ישועה".

דברי השד"ר חדרו ללכם הפואב, ואף שהיו הימים קרובים לחג הפסח החליטו לצאת לדרך תכף ומיד, ונטלו עמם את כל צרכי הפסח בהרחבה: זין בשר ודגים ומצות לרב, כדי שתהיה להם את האפשרות לחוג את החג הקדוש כראוי,

ולא ינדקקו לשלחן של אחרים, ועוד יוכלו להשפיע מטובם למי שאין לו, וכך יצאו לדרכם הארצה לעיר מעז'בוז' - עירו של הפעל שם טוב. כשהגיעו למעז'בוז' לאחר הנסיעה הארצה, ברוו למקום מגוריו של הפעל שם טוב הקדוש, ושם התברר להם מפי אנשי הפעל שם טוב, שבאותו שבוע יצא לנסיעה לארץ ישראל, ואף גלו להם את נתיבי נסיעתו. הם גמרו אמר, שגם הם ימהרו לנסע בעקבותיו, כי חשבו לעצמם: "ביון שזה עתה החלה נסיעתו, בודאי נצליח להשיג אותו בהיותו שוהה בדרךים, ולהשיג את ברכתו, לכן נשתדל למהר אולי נזכה לפגוש אותו".

וכך המשיכו לנסע מעיר לעיר ומקפר לכפר, ובכל מקום בואם שאלו ודרשו: "היכן רבי ישראל בעל שם טוב הקדוש?" ובכל פעם ענו להם: "זה עתה בקר במקומנו הצדיק, אף לפני זמן קצר נסע לדרכו".... ובכל מקום ברוו לאן נסע, והמשיכו לנסע אחריו, עד שהגיעו לאודסה, ושם נודע להם שהפעל שם טוב הקדוש הפליג באניה לטורקיה, והחליטו להפליג אף הם... ובדיוק הזדמנה להם אניה, הצטרפו לנוסעים עם כל החבילות לצרכי פסח, כשפניהם מועדות לטורקיה... וכשהגיעו לעיר הבירה איסטנבול, פנו תכף לאכסניה של העשירים, והסדרו שם, אף כל מעיניהם היה - "היכן נמצא הצדיק הפעל שם טוב".... אך תוחלתם נכזבה, כי שם, לא היה מי ששמע אודות הפעל שם טוב, ולא יכלו התושבים לעזור להם בחפוש אחריו... והלך העשיר, והסתובב בין העניים, הארחי פרחי, ושאל את כל אחד: "האם יש פה איזה חכם אשכנזי גדול?" ואף אחד לא ידע מה לומר לו. והנה כבר הגיע ערב פסח סמוך לחג, הכינו חדרם לכבוד החג, עם זין ומצות, בשר ודגים ונרות, והחליטו לצאת קצת לטיל בחוצות העיר, אולי בכל זאת יודע להם משהו, כי לא יתכן שאף אחד לא ידע מהצדיק הקדוש הפעל שם טוב, בדרךם נקלעו לחוף הים, ומצאו שם אשה יהודיה בוכיה. כשנשאו אליה לברר על פשר הבכי, לתדהמתם ולשמחתם התברר להם שהם פגשו בבתו של הפעל שם טוב בכבודו ובעצמו, ובכן, העלו אותה, והוליכוה

לחדרם, כאמור. בטחון בהקדוש ברוך הוא שבסוף יסתדר בתו של הפעל שם טוב הקדוש זי"ע, אדל, על אף שבכתה על מצבה, עם כל זאת, בטחה בכטחון חזק, שבודאי הקדוש ברוך הוא לא יעזב את אביה, כי היתה רגילה לראות אצלו אותות ומופתים ונסים נגלים שעשה כבר עמהם הקדוש ברוך הוא, ועל כן ידעה בכטחון חזק, שבודאי גם עכשו יהיו להם כל צרכי החג, אף לא ידעה מה, והיכן, ואימתי וכו', וכתוף כף נפגשה עם הזוג הנ"ל.

והנה במשך כל הזמן הזה, שהה הפעל שם טוב הקדוש זי"ע בבית המדרש, ועבד שם את עבודתו הקדושה, והתהלך אנה ואנה בדבקות גדולה כבטול כל הרגשותיו, ויחד יחודים קדושים ונוראים מאד כדרבו, ושום דבר לא בלבלו, ואף לא נשא לבו ללכת לבקש ולחפש את בתו, מה היא עושה? ואיך היא מכינה את צרכי החג? כי היה לו בטחון חזק בו יתברך שבודאי לא יעזב אותו! ועל כן נשאר בבית המדרש לתפלת מנחה של קדם החג, והארץ בתפלה זו.

וכן אחר כך התפללו ערבית והארץ בתפלה זו מאד מאד, עד סיום התפלה, והמתניח לו בתו בחוץ, ותכף ומיד הולכה את אביה אל החדר למעלה, למקום אכסנית העשירים, והיה חדר רחב ומאיר, והיה על השלחן מפל טוב, והפעל שם טוב הקדוש ישב בראש השלחן, ועשה את עצמו כאלו אינו שם לב אל שום דבר, ולא שאל מי הכין לו את הדבר הזה, ומי הם בני הזוג? אלא התחיל לערוך את הסדר בדבקות גדול כדרבו, וכל פסקא ופסקא לקחה לו זמן רב מאד מרב דבקות ויחודים ואמירת תורה וגלוי סודות, שגלה לבתו ולתלמידו, ועשה קדוש, ואחר כך המשיך באמירת ההגדה, עד שהגיע לשלחן עורף, וצוהלות, קורנות אור זיו ונגה כשמש בצהרם, ופנה אל הזוג ואמר: "ידעתי וגם ידעתי למה באתם אלי, כי הנכם חשוכי בנים, והנה אני מכרף אתכם שתזכו להפקד בזרע של קנימא, בזכות שהכנתם לי את כל צרכי הסדר ומסרתם נפשכם עבורי"....



עת שארצה, ולא אהיה צריך לבקש רשות כניסה בכל פעם!"

הסכים השולטן, ונתן לו כתב, שבו הוא מאשר לו להכניס אל הארמון בכל שעות היום והלילה בלי אשור נוסף - לו ולבניו לכל הדורות, והם יוכלו להכניס תמיד אל ארמון המלך אפלו אחרי מותו.

לאחר שנים, מת השולטן ובנו ירש את מקומו, וגם סוחר היין הלך לבית עולמו ובנו ירש את חנות היין שלו, וגם את

האשור המלכותי, ולמרות שהשולטן החדש לא היה ידיד טוב של סוחר היין, אף אמו, שהיתה אשתו של השולטן הקדם היתה בקשרי ידידות עם משפחת סוחר היין שהציל את בעלה.

גזרת גרוש היהודים האכזרית לשולטן החדש היה יועץ שהיה שונא יהודים גדול מאד, יועץ זה היה נוצרי, אף מפנין שבטורקיה לא היו באותה תקופה נוצרים, כי המסלמים שונאים מאד את הנוצרים, התחפש היועץ למסלמי, ואף אחד לא ידע על כך שהוא נוצרי. אותו יועץ תמיד דבר רע לפני השולטן על היהודים והעליל עליהם עלילות שוא, ולאט לאט נכנסה בשולטן שנאה גדולה על היהודים, עד שהחליט ביחד עם היועץ להפתיע את היהודים, וביום הראשון של חג הפסח, להכריז על גרוש מכל העיר איסטנבול,

ויוכרו כי על כל היהודים יהיה לעזוב את העיר מיד באותו היום ללא רכושם, וכל מי שיפר את הפקדה - יומת, היועץ והשולטן תאמו את הדבר ביניהם בסוד, ואף אחד חוץ מהם לא ידע על דבר הגזרה.

### החלום המפלא בליל הסדר והעצה הגדולה להצלה

באותו ליל הסדר, לילה לפני שגזרת הגרוש היתה אמורה להתבצע, הלך בנו של סוחר היין הנ"ל לישן, לאחר שערך את הסדר. בהיותו ישן, נגלה אליו אביו בחלום ואמר לו: "דע לך שנגזרה

גזרת גרוש על כל היהודים שבעיר, ויך מהר קח את האשור המלכותי, ולך קדם כל אל אמו של השולטן, ותספר לה הכל, וכיחד תלכו אל השולטן ותבקשו ממנו רחמים לבטל את הגזרה, ותאמר לשולטן, שהיועץ שלו הוא שקרן, ואינו חפץ בטובתו, מכיין שהוא נוצרי! ואם ישלח חילים מיד לביתו יראה שהוא ישן פאשר צלב גדול על מטתו",

בנו של סוחר היין לא שם בתחלה לב

### ~ אני רוצה לשמוע את קולך ~

אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה כא סימן ה'): 'בשהיו ישראל במצרים והיו משעבדים בהם, התחילו צועקים ותולין עניהם להקדוש-ברוך-הוא, שנאמר (שמות ב, כג): "ויהי בימים הרבים ההם וגו' ויועקו", מיד "וירא אלהים את בני ישראל", התחיל הקדוש-ברוך-הוא מוציאן משם ביד חזקה וברוע נמויה, והיה הקדוש-ברוך-הוא מבקש לשמוע את קולם פעם אחרת, ולא היו רוצים, מה עשה? גרה לפרעה לרדוף אחריהם, שנאמר: "ופרעה הקריב". מיד "ויצקו בני ישראל אל ה'", באותה שעה אמר הקדוש-ברוך-הוא, לכך הייתי מבקש לשמוע קולכם, שנאמר (שיר השירים ב, יד): "ונתי בתני הסלע השמיעני את קולך"; עץ שם, הרי שכל הצרה היתה רק כדי לשמוע את קולם בתפלה ובתחנונים.

נמצא, שיוצא לנו למוד גדול והתחזקות עצומה מן הפוד של קריעת ים סוף, שהצרות והיסורים שעוברים על האדם הם רק כדי לשמוע את קולו, וכדי שלא ישבח מעבודת התפלה, ומו שיש לו שכל וישוב הבעת, אינו מחכה שתבוא עליו צרה כדי להתפלל אל השם ותברך, רק מקדים תפלה לצרה, ועל ידי זה ממתיק מעל עצמו כל מיני יסורים קשים ומרים, חם ושלום. נמצא, שקריעת ים סוף היא הגמר וההשלמה לגם של יציאת מצרים, כי אז ראו, שאסור לשבח אף פעם מעבודת התפלה, אפלו בשרואה איזה רוח והצללה, רק אדברבה! מתוך הכרח וההצללה יש לו להתחזק עוד יותר בתפלה, להודות ולהלל להשם ותברך על כל הנסים שעשה עמו עד עכשו, ולהמשיך להתפלל על העתיד לבא, שיוסיף הקדוש-ברוך-הוא לעשות עמו נסים ונפלאות לנצח.

נמצא, שפוד קריעת ים סוף הוא סוד התחזקותו של כל אדם בכל מצבי החיים, ובכל מה שיעבר עליו, ואשרי המכנים בעצמו את הלמוד הקדוש הזה משיבועי של פסח על כל השנה בלה.

(שמות מכתב"ש חלק ב' ערך שבעי של פסח)

פעמים, "לו היה היהודי הזה יודע איזה גס אנו צריכים עכשו, בנדאי לא היה שר לעצמו כל כך" ... חשב בנו של סוחר היין בלבו, והמשיך בדרכו לארמונו של השולטן.

כשהגיע לארמון, פתח בפניו האשור המלכותי את כל הדלתות, ראשית, כעצת אביו, פנה אל אמו של השולטן והעיר אותה מן השנה, הוא התחיל לבכות לפניו, וספר לה, שגודע לו בחלום על ידי אביו,

על הגזרה הנוראה שגזר בנה השולטן, והאם שהפירה לו טובה גדולה על כך שהציל את בעלה, הבטיחה לו, שתלך עמו אל השולטן ותבקש ותתחנן לפניו לבטל את הגזרה.

ואמנם, ביחד הלכו אל השולטן והעירו אותו משנתו, אמו התחננה לפניו שייבטל את הגזרה, כי שקר ספרו לו על היהודים והעלילו עליהם עלילות שוא, והיהודי בנו של סוחר היין אמר לו, שהיועץ שלו הוא נוצרי, ואם ישלח אליו חילים ברגע זה - ימצאו אותו ישן עם צלב גדול במטתו.

דבר זה העלה את חמתו של השולטן, והוא הרגיש נבגד, היועץ שסמך עליו כל כך - מרמה אותו כל הזמן, והוא אינו מסלמי אמתי! הוא החליט לשלח מיד

חילים לביתו של היועץ לברר אם אכן אמת הדבר, וכשהגיעו החילים לביתו של היועץ, ראו שהיו ישן עם צלב גדול במטתו, ומרב כעס ושנאה ששונאים המסלמים את הנוצרים - פרתו את ראשו במקום, ונתבטלה הגזרה.

שמח וטוב לב חזר בנו של סוחר היין לביתו, וכשעבר עוד הפעם ליד בנין הכנסת האורחים שמע מהקומה השנייה קול שיר בקול שמחה, והנה זהו אותו יהודי אשר שמעו מקדם שר את הפסוק בקול מאים, שר אותו עכשו בקול של

לחלום, וחשב שסתם חלום הוא, ולכן חזר לישן, אף כשנשנה החלום כמה פעמים, הבין שיש דברים בגו, והחליט מיד ללכת אל השולטן,

אומר ועושה, לקח את האשור המלכותי ורך בשעה מאחרת בלילה לארמונו של השולטן ובאמצע הדרך כשעבר ליד הכנסת האורחים, שמע מהקומה השנייה שיהודי אחד אומר בקול מאים ובדבקות גדולה ולב נשבר את הפסוק: "לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם תסדו", וחזר עליו כמה וכמה

שמחה גדולה: "לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו" - פלא היה הדבר בעיניו והוא המשיך בדרך לביתו. למחרת, כשבא אל בית הכנסת עלה על הבימה בקש את רשות הדבור, וספר לכל הנוכחים את הנס הגדול שארע בלילה הזו, הוא ספר להם גם, שכשעבר ליד בגן הכנסת האורחים שמע בתחלה קול מאים ושבור השר את הפסוק: "לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו", וכשחזר שמע שאותו יהודי שר את הפסוק בקול שמח.

ברור קצר העלה, שהיה זה רבנו ישראל בעל שם טוב הקדוש זי"ע וכך התפרסם שמו גם באיסטנבול אצל כל היהודים.

במוצאי היום טוב הראשון נפרדו בני הזוג מהבעל שם טוב הקדוש, ושאלו אותו, במה אפשר לשלם לו על הברכה שהעניק להם, שייכפו לילדים? הבעל שם טוב הקדוש אמר, שהוא אינו צריך שום דבר, רק שישכרו עבורו שלשה מקומות בספינה היוצאת לארץ ישראל, הזוג שמח מאד למלא את מבקשו, ואכן נזמנה להם ספינה שהפליגה לכיוון העיר יפו, עוד בחול המועד, והם שָׁכְרוּ עבור הבעל שם טוב הקדוש שלשה מקומות בספינה, כפי שבקש. בחול המועד עלו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בתו אָדֵל, ותלמידו ר' צבי הסופר, על הספינה ונסעו לכיוון ארץ ישראל.

ובדרך, לפתע החל הים לרעוש ולגעש - "יצלו שמים ירדו תהומות", האגיה חשבה להשבר, והנוסעים החלו לזרק על פי פקדת רב החובל והמלחים את כל חפציהם לים כדי להקל מעל הספינה, אך גם לאחר שזרקו את כל החפצים לא הועיל דבר והספינה חשבה להשבר,

ולבעל שם טוב הקדוש זי"ע נודע שבשבילו הדבר, והיתה לו בררה - או שישליך לים את הפתכים הקדושים שנשא עמו [יש אומרים, שהיה זה ספר תהלים בכתב ידו של דוד המלך, ויש אומרים שהיו אלה פתכים שקבל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע מרבי אדם בעל שם הצדיק הנסתר זי"ע] או את בתו אָדֵל, ואז חמת הסערה תשפך... הבעל שם טוב הקדוש זי"ע רצה להשליך אל הים את בתו, הוא

ידע שזכותה גדולה, והיא תעמד לה להנצל ולא תטבע בים, וכך אולי יזכה להגיע לארץ ישראל.

אך בתו אָדֵל, פנתה אליו ואמרה: "זרק נא אבי את הפתכים הללו לים, כי ממני עוד יצא בן שיכתב פתכים הרבה יותר יפים מאלה"... ולכן בסופו של דבר, השליך הבעל שם טוב את פתכיו לים - "ויקם סערה לדממה ויחשו גליהם", דבר זה היה בחג שביעי של פסח, ואז נצל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ומלוויו מטביעה בים. אותו בן שאָדֵל בתו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע התפונה אליו, הלא הוא בן בתה - רבנו נחמן מברסלב זי"ע... ידוע שהיו לאָדֵל שני בנים ובת, שני הבנים היו רבי ברוך ממעז'יבז' זי"ע, ורבי משה חיים אפרים מסדילקוב בעל ה"דגל מחנה אפרים", ששניהם לא השאירו הרבה פתכים, אך מבתה פייגא יצא רבי נחמן מברסלב זי"ע, שהשאיר פתכים לרב, פתכים נפלאים, שעד היום אָדֵל היתה עליו, ולכן נוהגים אנשי שלומנו לעשות סעדה גדולה באחרון של פסח, כי בתו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אָדֵל, סבתו של רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב זי"ע נצלה גם היא ועל ידי זה נולד רבנו זי"ל.

הסערה שככה אמנם, אך הספינה יצאה ונטתה מן הדרך, ועלתה על שרטון ליד חופו של אחד האיים שבאזור, באותו אי שכנו אז פראים אוכלי אדם, ובראותם את הספינה שנתקעה ליד החוף, עלו עליה ושכו את כל הנוסעים, הם הורידו את כל הנוסעים על האי, קשרו אותם והתפוננו לשחט אותם ולאכלם, בעוד הפראים עוסקים בהשחזת הספינים ונוסעי האגיה שוכבים קשורים ומפתדים פחד מות, פנה אל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע תלמידו רבי צבי הסופר, ושאלו: "רבי, מה עושים? מדוע אינכם עושים שום דבר?" אך הבעל שם טוב ענה: "איני יודע כלום, שכחתי הכל, ואני יודע מה לעשות."

"האם אתה כן זוכר עוד משהו?" שאל הבעל שם טוב הקדוש את ספרו הנאמן. ורבי צבי ענה: "גם אני שכחתי הכל, אך אני עוד זוכר את אותיות האל"ף ביי"ת..."

ענה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ואמר: "טוב מאד! תתחיל לומר את האל"ף ביי"ת! וכך התחיל ר' צבי הסופר לומר את הא"ב והבעל שם טוב הקדוש זי"ע חזר אחריו אות באות.

ויהי פֶּאֶשֶׁר סימו לומר את כל עשרים ושתים האותיות של האל"ף ביי"ת, בזו אחר זו, חזרו אל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כל המוחין שנתעלמו ממנו. ואז קרה הַנֶּס, מרחוק נשמעו פתאם קולות צפירה גדולים [יש אומרים שהיו אלה אגיות שהגיעו לאי, ויש אומרים שהיו אלה רוכבים שעברו במקום וצפרו בחוצרות]. ויהי כשמע הפראים את קולות הצפירה הגדולים - נבלו וברחו מן המקום, וכך השתחררו נוסעי האגיה מהשבי ונצלו ממות לחיים.

**סודן של האותיות שכוללות את הכל** והסביר מוהרא"ש זי"ל, שהמוחין הקדושים חזרו אל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע דיקא לאחר שאמר את האל"ף ביי"ת, ביחד עם תלמידו, כיון שבאותיות האל"ף ביי"ת כלולים כל הדברים שבעולם. וכשאדם אוהו בשלמות בענין האל"ף ביי"ת הוא זוכה לעבר את העולם בשלום, ושום דבר שבעולם אינו יכול להפריע לו ולהפחידו כלל.

ומהו ענין האל"ף ביי"ת? ומסביר מוהרנ"ת זי"ל, שענין האל"ף ביי"ת הוא כולל את הכל, דהיינו כי העקר בזה העולם היא התפלה, שהאדם מרגיל את עצמו להתפלל ולדבר אליו יתברך ולפרש לפניו יתברך את כל שיחתו, ואת כל מה שעובר עליו, ושופך לפניו יתברך את לבו, ודבר זה נעשה על ידי כלליות האל"ף ביי"ת שמהן מצטרפות המלים, ומהן נעשות תפלות, נמצא, שאותיות האל"ף ביי"ת כוללות הכל, ומי שאוהו בשלמות בענין זה, דהיינו בענין התפלה, וכן אומר את הפסוק: "פותח את ידך המרמז על הפרנסה, והוא יודע היטב שפרנסתו תבוא לו רק מהקדוש ברוך הוא, על ידי זה אין אף אחד בעולם שיכול להרע ולהזיק לו, כי מי שמתפלל תמיד אליו יתברך ושופך לפניו את לבו ונפשו, ומגלה לו בשפת האם שלו את כל מה שעובר עליו, וכן יודע שפרנסתו תלויה רק בידיו של הקדוש

ברוך הוא ולא בידי בשר ודם כלל, אדם פנה אינו מיוחד ואינו נבדל מאף אחד שבעולם, ובנדאי מבטח לו שהוא בן העולם הבא.

והוסיף מוה"ר א"ש ז"ל והסביר, שהתפלה היא ענין האל"ף ב"ת, לרמוז לאדם את דרך התפלה האמתית, כי הרבה פעמים בעת שהאדם רוצה להתפלל - אינו יודע על מה להתפלל, אין לו דבורים, והוא נשבר בקרבו על כך שאינו יודע מה לבקש ועל מה להתפלל, אך כשאדם יודע את האל"ף ב"ת, דהיינו הוא מתחיל לבקש על הכל, לפי סדר האל"ף ב"ת אף פעם לא יחסרו לו דבורים כלל ועקר, כי כשיגיל את עצמו לבקש ממנו יתברך על כל הדברים שצריך לפי הסדר, דהיינו על אמונה על אכילה, על ארץ ישראל על אורחים שהם כלם באות א', ואחר כך ימשיך לאות ב' ויבקש על בנים ועל ברית, ויבנה וכו'... וכך יעבר את כל האותיות כלן - אף פעם לא יאמר שאין לו דבורים, והוא אינו יודע על מה להתפלל, כי כאשר יודע את סוד האל"ף ב"ת - תמיד יש לו על מה לבקש ולהתפלל, אשרי לו ואשרי חלקו.

### האל"ף ב"ת מביאות את האדם לדבקות מחלטת

והנה אדם פנה המרגיל את עצמו לבקש ולהתפלל לפניו יתברך על כל מה שהוא צריך לפי סדר האל"ף ב"ת, אי אפשר לעשות לו כלום, כי הוא דבוק בו יתברך בתכלית הדבקות, תמיד יהיה אף שיהיה, ובאיזה מצב שיהיה, כי על כל דבר שעובר עליו, מיד הוא פותח את פיו ומספר את הכל לפניו יתברך בלשון האם שלו, כמו שהוא מדבר אל חבר טוב, ובאופן פנה עוזר לו הקדוש ברוך הוא, והוא זוכה להשיג את הכל, אשרי לו ואשרי חלקו.

### הבעל שם טוב ראה שמן השמים מעפפים ותר על התכנית

כאשר התבונן מרן הבעל שם טוב הקדוש ז"ע במאורעות שעברו עליו, והבין שבשבילו היה הסער הזה, החליט לחזור לטורקיה מיד, ולא לנסע לארץ ישראל, כי ראה שמן השמים מעפפים

אותו, ואין לו לדחוק את השעה ולהתעקש לנסע לארץ ישראל, ואכן מיד כשהחלה הספינה לנסע, באה רוח חזקה וכתוף שעות מספר הגיעה הספינה לטורקיה, ומשם חזר הבעל שם טוב הקדוש ז"ע לביתו נאנה קדש, ולא נסע לארץ ישראל.

### הבעל שם טוב ידע שעל ידי האל"ף ב"ת חוזרים המוחין

והיות שהנס הגדול הזה התרחש ביום טוב הקדוש - אחרון של פסח, לכן לזכר זה עושים החסידים בכל מקום שהם סעדה גדולה לזכר הנס הגדול ומאחר שהבעל שם טוב הקדוש ז"ע זכה להנצל בזכות כ"ב האותיות האל"ף ב"ת הקדושות שהן כלליות התפלה והבקשה, הכלולים בתוך אותיות האל"ף ב"ת שהאדם יכול על ידן לשפך את נפשו אליו יתברך. ורבנו ז"ל גילה לנו (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן ב'), שעקר כחו של משיח הוא התפלה ועל ידי התפלה יכבש את העולם וינצח את כל המלחמות וכו', לכן נקראת סעדה זו - סעדת המשיח, כי משיח יגלה את ענין התפלה וההתבודדות לכל העולם כולו, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל. וכשאדם מרגיל את עצמו לילך בדרכו של המשיח עוד עתה, דהיינו שהוא מרגיל את עצמו להתפלל ולהתבודד לפניו יתברך ולשפך את נפשו בשיחה - זו תפלה, ולספר לו יתברך הכל, הוא זוכה לראות נסים נגלים ושוודי הטבע ממש, אשרי שיאחו בזה.

### האדם בזה העולם נמצא בסכנה גדולה מאד

כי באמת, האדם בזה העולם נמצא תמיד בסכנה גדולה שלא יאבד את שני העולמות, כי הסמ"ך מ"ם אורב על כל אחד ואחד ורוצה רק להטביע אותו בין מצולה - תאות העולם הזה והכליו, ובפרט להכניסו בטבע, ולהמשיך עליו את קלפת (דברים ת, יז): "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", שזו קלפת הסמ"ך מ"ם - שחושב שהוא המושל וכו', והכל טבע וכו', ומעלים ומכסה ומסתיר את אמתת מציאותו יתברך, לא כן מי שמרגיל את עצמו לילך בדרך

הנוראה והנפלאה שגלה לנו רבנו ז"ל, והיא דרך התפלה וההתבודדות שיגיל את עצמו כל בר ישראל לילך במקום פנוי שאין שם בני אדם, וישיח ויספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, וידבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו בתמימות ובפשיות גמורה, אז בודאי לא יזוז משם עד שיראה נסים נגלים. כי בזה שמדברים עמו יתברך, על ידי זה נמשך עליו גלוי ההשגחה, וזוכה לראות בעיניו הגשמיים עיני הבשר שלו את אמתת מציאותו יתברך, וזוכה להכלל בו יתברך.

### משיח יעשה מתפלה והתבודדות דרך כבושה לרבים

ואת הדרך הנפלאה הזו יעשה משיח צדקנו בדרך כבושה לרבים, עד שכל אחד ואחד יבחר לעצמו מקום פנוי, וילך לשם לשפך את שיחו ואת נפשו ואת כל מה שעובר עליו, אליו יתברך בלשון שהוא רגיל בה שהיא שפת האם שלו. ודבר זה יהיה פשוט אצל כל אחד ואחד, כשיבוא משיח צדקנו, כמו שהיום אצל כלם הוא דבר פשוט להניח טלית ותפלין, כי מרב גלוי אלקות שיגלה משיח צדקנו - יזכה כל אחד ואחד להרגיש את אמתת מציאותו יתברך על פניו בגלוי נורא ונפלא, וממילא יפתח את פיו לדבר אליו יתברך ולספר לו יתברך את כל מה שעובר עליו ואת כל מה שהוא צריך.

אשרי מי שמטה און קשבת ומקיים את כל זאת עוד עכשו, ואז יזכה לחיות על פי הגלוי שיגלה משיח צדקנו כבר עתה; אשרי לו ואשרי חלקו, ואז טוב לו כל הימים, אמן כן יהי רצון.

על הטוב 'זכרו המנדבים להפצת הגליון  
**הגליון נתרם ע"י מו"ה**  
**ר' שלמה ברוך בלוי שליט"א**  
לע"נ חמותו מינדל בת ר' נתן צבי  
נלב"ע בי"א ניסן תשפ"א  
ת.נ.צ.ב.ה

קוואל פון חיזוק (לנשים) - סיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד  
ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060  
אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090  
חיזוק יומי במייל [chizuk@rabbiroth.org](mailto:chizuk@rabbiroth.org) / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - סיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד  
ארץ ישראל 0797040066 / ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910  
אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080  
לקבלת הגליון במייל [breslevcenter@gmail.com](mailto:breslevcenter@gmail.com)